

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 775/06
21.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Слијепчевића, председника већа, Љиљане Ивковић-Јовановић, Надежде Радевић, Слободана Спасића и Снежане Андрејевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈП "ЈАТ Airways" Београд из Београда, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж. 7791/05 од 15.9.2005. године, у седници већа одржаној дана 21.6.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.7791/05 од 15.9.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.бр.7791/05 од 15.9.2005. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Четвртог општинског суда у Београду П. 888/97 од 3.11.2004. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу плати износ од 6.273 УСД са домицилном каматом од дана подношења тужбе 21.3.1995. године, до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 28.000,00 динара.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 386. савезног Закона о парничном поступку, у вези са чланом 491. став 4. републичког Закона о парничном поступку, ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Пуномоћник туженог у изјављеној ревизији није навела битне повреде због којих је ревизија изјављена, тако да ови наводи нису могли бити предмет оцене ревизијског суда.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је био распоређен на послове помоћника руководиоца представништва ЈАТ-а у ВВ, у периоду од .1991. године до .1992. године. На састанку одржаном .1992. године за регион ВВ, на коме је и тужени присуствовао, радници су одлучили да на своју одговорност исплате пун лични доходак, - па су ретроактивно исплатили разлику за период септембар 1991. - .1992. године, супротно важећем Правилнику. Правилником о цени рада, зарадама и осталим личним примањима радника делегираних у иностранству, одређено је умањење личног дохотка од 15% за руководиоца и 10% за остале раднике са применом од 1.9.1991. године. Исплатом разлике за наведени период тужени је примио више износ од 2.376 УСД, као и 837,54 УСД по основу умањења личног дохотка за април месец 1991.године, у ком износу је тужени извршио повраћај умањеног личног дохотка супротно телекс налогу тужиоца од августа месеца 1991. године. Тужени је на име накнаде за закуп стана примио износ од 3060 УСД више тј. 25% више, поступањем мимо Програма мера из санационог програма сходно одлуци привременог органа од 27.11.1991.године. Утврђено је да је оваквим поступањем тужени примио више 6.273 УСД.

На основу наведених чињеница, правилан је правни закључак судова нижег степена да тужилац основано захтева од туженог да тужиоцу исплати утужени износ на име више исплаћених девизних средстава која тужени држи без ваљаног правног основа. Правилном применом одредбе члана 210.300, суд је усвојио тужбени захтев тужиоца у целисти, те одлучио као у изреци првостепене пресуде. За такву одлуку нижестепени судови су дали ваљане разлоге које прихвата и ревизијски суд, тако да се у ревизији туженог неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Према одредбама члана 385. став 3. савезног ЗПП, ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако да нису могли бити предмет оцене ревизијског суда остали наводи ревизије који се свODE на оцену изведених доказа и на оспоравање правилности утврђеног чињеничног стања.

На основу наведеног, применом члана 393. савезног ЗПП-а, у вези са чланом 491. став 4. републичког ЗПП-а, ревизија туженог је као неоснована одбијена.

Председник већа-судија,

Драгиша Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз